

ΑΡΙΘ. 332.

ΤΕΤΑΡΤΗ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ / 5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1917

Verantwortlicher Herausgeber: E. Glauber, Görlitz.
Übersetzt von Dionyssios Agapitos, z. Z. in Görlitz.
Druck und Verlag der Aktien-Gesellschaft Görlitzer
Nachrichten und Anzeiger, Görlitz, Demianiplatz 23/24.

Ἐπιπέμπων ἐκδότης: Αἰμίλιος Γκλάουμπερ.
Μεταφραστής: Διονύσιος Π. Ἀγαπητός, διαμένων ἐν Γκέρλιτς.
Ἐκτύπωσις καὶ ἔκδοσις ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Γκέρλιτσερ Νάχριχ-
τεν οὐντ Ἀντσαίγκερ, πλατεῖα Ντεμιανί 23, 24, 25.

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΛΑΙ

ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΗΤΤΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(W.) Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἔχει συνέλθει εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν διὰ πρώτην φοράν τὸ νέον Μέγα Πολεμικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀντάντ, ὅπως ἀποφασίσῃ διὰ πολλὰ καὶ διάφορα «σπουδαιότατα» πολεμικὰ καὶ πολιτικὰ ζητήματα. Τὸ Συμβούλιον αὐτὸ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν ἰταλικὴν ἤτταν. Εἶναι φυσικὸν λοιπὸν, ὅτι τὸ ἰταλικὸν μέτωπον εἰς πρώτην γραμμὴν καὶ ἐν γένει τὰ τὴν Ἰταλίαν ἀφορῶντα πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ ζητήματα θὰ ἀποτελέσουν τὸ κύριον θέμα τῆς συζητήσεως. Εἰς τὸ ἰταλικὸν ὅμως ζήτημα, πολιτικῶς καὶ στρατιωτικῶς λαμβανόμενον, ὑπάρχει ἓνα ξεχωριστὸν κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον φέρει τὸν τίτλον Ἑλλάς. Διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους, εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ὁποίων παραιτούμεθα νὰ εἰσελθῶμεν ἐνταῦθα, τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἔμεινε ἕως τώρα ἀτελές. Καὶ εἶναι μὲν ἀλήθεια, ὅτι μόνον ἡ ὑπογραφή τῆς εἰρήνης θὰ τοῦ δώσῃ τὴν τελικὴν του μορφήν, ἐν τούτοις ὅλα μᾶς κάμνουν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι τὸ Μέγα Πολεμικὸν Συμβούλιον πρόκειται νὰ τὸ ἀναθεωρήσῃ καὶ νὰ τοῦ δώσῃ μίαν ἐντελῶς νέαν μορφήν, μὲ ἄλλους λόγους σπουδαιότατα γεγονότα ἀναμένονται διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι μέχρι σήμερον ἡ Ἰταλία ἐπολέμησεν μὲ κάθε μέσον κάθε σκέψιν ἐπεμβάσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον. Γεγονὸς εἶναι ἐπίσης, ὅτι μέχρις ἔτου κατορθώσῃ ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις νὰ φθάσῃ εἰς τὴν καθαίρεσιν τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τὴν ἐπαναφοράν τοῦ κ. Βενιζέλου ἠναγκάσθη πολλάκις νὰ σταματήσῃ πρὸ τῆς ἐπιμόνου ἰταλικῆς ἀντιπολιτεύσεως. Φαίνεται μάλιστα, ὅτι ἡ καθαίρεσις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐγένετο χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως. Εἰς τὴν ὀφείλεται ἡ ἰταλικὴ ἀντιπολιτεῦσις εἶναι ἐπίσης γνωστὸν. Ἡ Ἰταλία δὲν θέλει κατ' οὐδέναν λόγον νὰ ἔχη τὴν Ἑλλάδα ὡς σύμμαχον εἰς τὴν προσεχῆ συνδιάσκεψιν τῆς Εὐρώπης. Δὲν θέλει νὰ ἔχη καὶ συγχληρονόμον τῆς τουρκικῆς περιουσίας, ἀφοῦ διὰ τὴν νίκην των εἶναι ἐκ τῶν προτέρων βέβαιοι «οἱ σύμμαχοι»! Ἡ ἐχθρότης τῆς Ἰταλίας ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος ἐξηγεῖται ἀκόμη καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις διαβλέπει εἰς τὰς προσπάθειάς τῆς Γαλλίας, ὅπως παρασύρῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν πόλεμον, τὴν ἀντιϊταλικὴν αὐτῆς πρόθεσιν, ὅπως διὰ μιᾶς συμμάχου θέσῃ φραγμὸν εἰς τὸν ἱμπεριαλιστικὸν της δρόμον πρὸς τὴν Βαλκανικὴν καὶ τὸ Αἰγαῖον.

Ἡ γαλλο-ἰταλικὴν αὐτὴν διαφορὰν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα ἀπέβλεπε καὶ ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν Ρώμῃ περὶ τὰ μέσα Νοεμβρίου. Διότι, ὅπως φαίνεται, ἡ Ἰταλία ἐξακολουθεῖ ἀντιπολιτευομένη τὴν λεγομένην φιλελληνικὴν πολιτικὴν τῆς Ἀντάντ, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἴδια μὲ τὴν φιλοπόλεμον πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου. Τὸ ταξείδιον λοιπὸν τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Ρώμην δὲν εἶχε κανένα ἄλλον λόγον παρὰ τὴν παροχὴν τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως διὰ τὸ μελετώμενον ἔγκλημα, τῆς εἰσόδου δηλ. τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον. Ἡ γερμανικὴ ἐπίθεσις μόλις εἶχεν ἀρχίσει τότε. Κανείς δὲν προσέβλεπε τὰς διαστάσεις ποῦ θὰ ἐλάμβανεν. Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις κατεῖχετο ἀκόμη ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ νικητοῦ, «ὁ ὁποῖος ποτε ἕως τώρα δὲν ἐγνώρισεν τὴν ἤτταν»—ἐν ἀντιθέσει δηλ. πρὸς τοὺς ἄλλους συμμάχους—καὶ ὁ κ. Βενιζέλος «ἐπέστρεψεν ἄπρακτος εἰς τὸν κύριόν του», ὅπως λέγει ὁ Καντακουζηνός. Καὶ ὁ μὲν Ἕλληνας πρεσβευτὴς ἐν Ρώμῃ ἔσπευσε νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅτι δῆθεν «πλήρης συνενόησις μεταξὺ Βενιζέλου καὶ Ὁρλάνδο» ἐπῆλθεν, ὁ κ. Βενιζέλος ὅμως ὡμολόγησεν εἰς τὸ Παρίσι τὴν ἀποτυχίαν του ἐν Ρώμῃ, προσθέσας, ὅτι τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ὁποίου πρόκειται, θὰ ἐλύετο μόνον κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τὰς κυβερνήσεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας. (Συνέντευξις του πρὸς συντάκτην τῆς «Ματέν».) Ἡ ἐν τῷ μεταξὺ ἐν Ἰταλίᾳ ἐπελθοῦσα καταστροφὴ καθίστα εὐκολωτέραν τὴν συνεννόησιν μεταξὺ τῶν συμμάχων. «Ἡ ἐπηρμένη ὄφρυς» τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν προσφιλεῖ ἔκφρασιν τοῦ κ. Βενιζέλου, κατεβιβάσθη ἀσπλάγχχνως ἀπὸ τὸν γερμανὸν φελντγκράου καὶ οἱ νικηταί, ποῦ δὲν ἐγνώρισαν ποτὲ τὴν ἤτταν, ἤρχισαν νὰ φωνάζουν πρὸς βοήθειαν, ὅπως ὁ βοσκὸς τοῦ μύθου, ὅταν εὐρέθῃ ἀπέναντι τοῦ ἀληθινοῦ λύκου.

Ὅτι ἡ νίκη τῶν Γερμανῶν, παρὰ τὰ συγκλονιστικὰ ἀποτελέσματα ποῦ ἔχει διὰ τὴν Ἀντάντ, ἀφῆκε κατὰ βάθος εὐχαριστημένους τοὺς σωθινιστικοὺς κύκλους ἐν Γαλλίᾳ, εἰμπορεῖ κανείς νὰ τὸ βεβαιώσῃ, χωρὶς φόβον νὰ κατηγορηθῇ ἐπὶ σπορᾷ ἐρίδων μεταξὺ τῶν συμμάχων. Διὰ τῆς ἰταλικῆς ἤττης ἀπηλλάγη ἡ Ἀντάντ τοῦ ἰταλικοῦ ἐπιόλου, ποῦ ἔδειχνε διαθέσεις νὰ καταβροχθίσῃ τὴν ὑφήλιον. Περιττόν ἡ ἰταλικὴ κρίσις ἐπέτρεπεν εἰς τὴν Γαλλίαν νὰ ποζάρῃ ἀκόμη μίαν φοράν ὡς σώτειρα τῆς Ἰταλίας, καὶ κατεβίβασεν τὴν δευτέραν εἰς τὴν ὀλίγον ἐπίζηλον θέσιν τῆς προστατευομένης.

Ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀρχίζουν νὰ προσλαμβάνουν τὰ γεγονότα πρωτίστην σημασίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ πρώτη συνέπεια τῆς μεταβολῆς αὐτῆς εἰς τὰς γαλλο-ἰταλικὰς σχέσεις θὰ εἶναι ἡ ἐπικράτησις τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὸ

έλληνικόν ζήτημα. Καί ἤδη ἔχομεν τὰ πρῶτα συμπτώματα. Αἱ ἐφημερίδες ἐκφράζουν ἐλευθέρως τὰς σκέψεις των ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἐνῶ ἕως τώρα ὑφίσταντο τὸ ἀσπλαγχνον ψαλίδισμα τῆς λογοκρισίας. Χωρὶς περιφράσεις «ὁ συμμαχικὸς τύπος» κατακρίνει τὴν ἰταλικὴν πολιτικὴν διὰ τὴν ἀνθελληνικότητά της καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Κλεμανσὸ ὅπως, ἐπὶ τέλους, ἐπιβάλῃ τὴν θέλησίν της εἰς τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, συντρίβουσα ὀριστικῶς τὴν ἰταλικὴν ἀντιπολίτευσιν, νὰ ἐπισπεύσῃ δηλ. τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ὅτι ἐνοοῦσεν ὁ κ. Βενιζέλος, λέγων, ὅτι ἡ λύσις τοῦ ἑλληνο-ιταλικῦ ζήτηματος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς συνεννοήσεις του καὶ μὲ τοὺς λοιποὺς συμμαχοὺς. Ἡ τελικὴ ἀπόφασις πρόκειται νὰ ληφθῆ τῶρα εἰς τὸ μέγα πολεμικὸν συμβούλιον τῶν Παρισίων. Τὰ γεγονότα θὰ μᾶς ἀποδείξουν, ἐὰν ἡ Ἰταλία, εὐρισκομένη ὑπὸ τὴν γερμανικὴν πίεσιν θὰ ἀναγκασθῆ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν «ἀνθελληνικὴν» πολιτικὴν της— ἡ ὁποία σημειωτέον ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις, ἔχει τὰς «φιλελληνικωτέρας» συνεπειάς—καὶ ἂν ἡ Γαλλία μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ δυνήθουν νὰ ἐπιβάλουν τὴν θέλησίν των, ὅπως παρασύρουν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν καταστροφὴν.

Εἰς τὸ Παρίσι ἀποφασίζεται τῶρα ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος!

Ο ΧΙΝΤΕΝΜΠΟΥΡΓΚ ΚΑΙ Ο ΛΟΥΝΤΕΝΤΟΡΦ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

(Ζ.) Ὁ «Νέος Ἐλευθερος Τύπος» δημοσιεύει συνομιλίαν τοῦ ἐν Βερολίῳ ἀνταποκριτοῦ του μετὰ τοῦ Χίντενμπουργκ καὶ τοῦ Λούντεντορφ εἰς μίαν πόλιν παρὰ τὸν Ρῆνον:

«Ὅλα εἶναι καλά!» ἤρχισεν ὁ Χίντενμπουργκ. «Φυσικὰ ὀφειλομένον νὰ περάσωμε καὶ αὐτὸν τὸν χειμῶνα καὶ νὰ καταβάλωμε ἴσως ἀκόμη μερικὰς προσπάθειάς ἡμεῖς καθὼς καὶ οἱ σύμμαχοί μας. Ὅσον ὁ πόλεμος πλησιάζει περισσότερο πρὸς τὸ τέλος του, τόσο ὀλιγώτερον ἐπιτρέπεται νὰ χαλαρώσωμε τὰς δυνάμεις μας. Ὅταν διατηροῦμε τὰς δυνάμεις μας καὶ εἴμεθα ἰσχυροί, τότε μόνον ἡ εἰρήνη θὰ ἔλθῃ μόνῃ της.»

Ὁ Λούντεντορφ προσέθεσεν: «Ἐνα πρᾶγμα δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν μὲ βεβαιότητα. Ὁ πόλεμος δὲν θὰ τελειώσῃ χωρὶς ἀποτέλεσμα, θὰ ἔχῃ εὐνοϊκὸν δι' ἡμᾶς τέλος.» Εἰς ἐρώτησιν τοῦ ἀνταποκριτοῦ, διὰ τίνων μέσων δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ ἀσφαλέστερον ἡ εἰρήνη, εἶπεν: Ἡ εἰρήνη θὰ πλησιάζῃ τόσο περισσότερο, ὅσον εὐνοϊκωτέρα θὰ εἶναι ἡ πολεμικὴ μας κατάσταση. Τὰ ἔργα ἐγούν ἀκόμη μεγαλυτέραν ἀξίαν ἀπὸ τὰ λόγια.»

Χίντενμπουργκ: «Δι' αὐτὸ δὲν ἔπρεπε πλέον τῶρα νὰ ὁμιλῶμεν περὶ εἰρήνης. Ἡ εἰρήνη εἶναι ἀκόμη πολὺ τρυφερὸν φυτὸν καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ ἐγγίξῃ κανεὶς συνεχῶς.»

«Τὴν ἀρχὴν», ἐξακολουθεῖ ὁ Λούντεντορφ, «φαίνεται, ὅτι θέλουν νὰ τὴν κύνουν οἱ Ῥῶσοι. Δὲν θέλω νὰ εἴπω μὲ αὐτὸ, ὅτι θεωρῶ ἀπὸ τώρα τὴν δῆλωσιν τῶν Μπολσεβίκι ὡς πρότασιν εἰρήνης. Πρῶτα πρέπει νὰ εἶναι βέβαιοι, ὅτι ἡ κυβέρνησις των ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐπιβάλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαπραγματεύσεών της μετ' ἡμῶν ἔσω καὶ ἔξω τῆς χώρας της. Ἀναχωχὴ μὲ τὴν Ῥωσσίαν δυνάμεθα ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ κλείσωμεν κάθε στιγμὴ, μόλις θὰ εἴμεθα βέβαιοι περὶ τῆς τηρήσεώς της.»

Τὸ ζήτημα γενικῆς ἀναχωχῆς θὰ εἶναι δύσκολον. Ἐνα ζήτημα μόνον θέλω νὰ τονίσω: Πρέπει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς γενικῆς ἀναχωχῆς νὰ ἀπόσχουν τὰ ὑποβρύχιά μας ἀπὸ κάθε πολεμικὴν ἐνέργειαν καὶ οὕτω νὰ ἀφεθῶσι τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῶν ἐχθρῶν μας ἀνενόηχτα, νὰ πλέωσιν εἰς Ἀγγλίαν, Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν καὶ νὰ βελτιώσωσι τὴν κατάστασίν των, ἐνῶ

ἡμεῖς δὲν θὰ εἰσαγάγωμεν τίποτε; Ἀναχωχὴ διαρκείας τριῶν μηνῶν, διὰ τὴν ὁποίαν πολλάκις γίνεται λόγος, εἶναι πολὺ μικρά. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν δύναται πολλὰ πράγματα εἰς τὰς χώρας τῶν ἐχθρῶν μας νὰ μεταβληθῶσι πρὸς βλάβην μας. Πρέπει νὰ συνεννοηθῶμεν καὶ νὰ φθάσωμεν εἰς ἀποφάσεις ἐντὸς συντομωτάτου χρονικοῦ διαστήματος, ἐὰν θέλωμε νὰ μὴ βλαφθῆ ἡ στρατιωτικὴ κατάστασις.

Ὁ Χίντενμπουργκ καὶ ὁ Λούντεντορφ θέλουν μίαν εἰρήνην, ἡ ὁποία νὰ δημιουργήσῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο ἀσφαλῆ καὶ ἀμετάβλητον κατάστασιν, εἰρήνην, ἡ ὁποία νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὰς κεντρικὰς τὰ σύνορά των καὶ ἐλευθέραν ἐμπορικὴν ὁρᾶσιν εἰς τὸν κόσμον καὶ τὴν παγκόσμιον θάλασσαν.

Ἡ ὁμιλία ἐστράφη κατόπιν εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον: «Καὶ διὰ τὴν κατάστασιν εἰς τὸ δυτικὸν δύναμαι νὰ ἐκφρασθῶ μὲ πλήρη ψυχραιμίαν καὶ πεποίθισιν, εἶπεν ὁ Χίντενμπουργκ. «Ἐκεῖ εἴμεθα ἀμυνόμενοι, ἀμυνόμεθα δὲ ἀποτελεσματικῶς. Πάντως ὅμως ἡ ἀμυνά μας ἐκεῖ εἶναι ἐλαστικὴ. Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι δὲν προσκολλώμεθα σὲ κάθε θέσιν, ποῦ κατέχομεν ἐκάστοτε. Συμβαίνει πολλάκις, νὰ ἐγκαταλείψωμε μίαν θέσιν, ἡ ὁποία συνετρίβῃ τοσοῦτον ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν πῦρ, ὥστε θὰ ἤδυνάτο νὰ διατηρηθῆ μόνον μὲ βαρυτάτας αἱματηρὰς θυσίας. Ὅταν οὕτως ἡ ἄλλως ἡ διοίκησις τοῦ στρατοῦ μας ἀποκτᾶ τὴν πεποίθισιν, ὅτι ἡ διατήρησις τῆς ζωῆς τῶν στρατιωτῶν της ἔχει δι' αὐτὴν μεγαλυτέραν ἀξίαν ἀπὸ τὴν κατοχὴν ἐνὸς τέλματος ἢ μερικῶν καπιτωμένων ἐρεπιῶν, οἱ ἐχθροί μας ἀναγγέλλουσι νίκας. Ἐὰν αὐτὸ τοὺς διασκεδάσῃ, δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀντίρρηση. Ὅσαὶς δὴποτε τέτοιαι νίκαι καὶ ἂν καταγάγουν, εἰς τὸ Βέλγιον καὶ μάλιστα εἰς τὸν Ρῆνον δὲν φθάνουν καὶ δὲν θὰ φθάσουν ποτέ!»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

Ἐπίσημον. Μέγα Στρατηγεῖον, 4. Δεκεμβρίου 1917.

Δυτικὸν Θέατρον ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΡΟΥΠΡΕΚΤ

Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Φλάνδρας μεταξὺ τῆς Πελκαπέλλε καὶ τῆς Γκελουθελτ τὸ πῦρ ἀπέκτεσεν ἀπὸ τῆς μεσημβρίας μεγαλυτέραν σφοδρότητα. Κατ' ἀλληλοδιαδεχόμενα κύματα ἐπετέθη τὸ ἀγγλικὸν πεζικὸν βορείως τῆς Γκελουθελτ καὶ ἀπεκρούσθη διὰ τοῦ πυρὸς καὶ δι' ἀντεπιθέσεων.

Εἰς τοὺς βορείους τοῦ πλησίον τῆς Καμπραὶ πεδίου μάχης τομεῖς, μεταξὺ τῆς Ἐνσὺ καὶ τῆς Μπουρλόν, διετηρήθη ζωηρὰ ἡ ἐνέργεια πυροβολικοῦ.

Μικρότεροι ἀγῶνες προφυλακῶν ἐξελίχθησαν ἐπιτυχῶς. Εἰς τοὺς νοτίους τομεῖς μεταξὺ τῆς Μαρκουάν καὶ τῆς ἀπὸ Περὸν πρὸς Καμπραὶ ἀγούσης ὁδοῦ, διήρκεσαν κοθ' ὅλην τὴν ἡμέραν σφοδροὶ ἀγῶνες. Ἀκαμάτως προχωροῦντα διὰ χειροβομβιδῶν καὶ διὰ τῆς ἐπιολόγγης τὰ στρατεύματά μας ἀπέσπασαν μέρος τῶν ὑπὸ τῶν ἀγγλων πεισματωδῶς ὑπερασπιζομένων χαρακωμάτων. Εἰς μάτην ἐπιζήτησεν ὁ ἐχθρὸς νὰ τὰ ἐπανακτήσῃ. Στρατεύματι τῆς Μπάντεν κατελαβόν δι' ἐφόδου τὸ χωρίον Λά—Βακερὶ καὶ ἐκράτησαν τοῦτο ἐναντίον ἐπανειλημμένων ἀγγλικῶν ἀντεπιθέσεων. Συνελαβόμεν 500 αἰχμαλώτους.

ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΡΟΥΠΙΝΤΣ

Εἰς τὸν Αἰλὲτ καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν τοῦ Μᾶς ζωηρὸς ἀγὼν ἀναγνωρίσεως καὶ ἰσχυρότερον πῦρ κατὰ διαλείμματα.

ΕΦΗΜΕΡΑ

- Πῆγες στὸ κοντσέρτο;
- Τὶ κοντσέρτο;
- Τοῦ συλλόγου τῶν φιλομούσων, χτές βράδυ, στὴ Στάτ-χάλλε.
- Ὅχι.
- Γιατί;
- Πρῶτον δὲν καταλαβαίνω γερμανικὴ μουσικὴ καὶ δευτέρον δὲν ἔχω λεφτά.
- Ὁ δευτέρος λόγος εἶναι σπουδαῖος, ἂν εἶναι ἀληθινός.
- Ἄν ὅμως εἶχες ὄρεξι γιὰ μουσικὴ θὰ ταῦρισες τὰ χρήματα.
- Βρὲ ἀδερφέ, δὲν καταλαβαίνω γερμανικὴ μουσικὴ!
- Ἄλλη μουσικὴ, ἐκτός ἀπὸ τὴ γερμανικὴ, καταλαβαίνει;
- Πῶς, τὴν ἰταλικὴν, λόγου χάριν.
- Καὶ ποῖαν ἄλλη;
- Χμ!...
- Τὶ ἐνοεῖς δηλαδὴ, λέγοντας ἰταλικὴ μουσικὴ;
- Νά, τίς ὅπερες ποῦχομε συνειθίσει ν' ἀκούμε στὴν πατρίδα μας.
- Ποῦ θὰ πῆ, πῶς κί' αὐτὴ τὴ μουσικὴ τὴν καταλαβαίνεις, γιατί τὴ συνειθίσεις.
- Ἀκριβῶς!
- Γιατί δὲν συνειθίζεις τότε καὶ τὴ γερμανικὴ;
- Ὄχι, ἀδερφέ, νά, πῶς νὰ στὸ πῶ, κουράζομαι ν' ἀκούω, ἀποκοιμῶμαι.
- Γιατί δὲν προσέχεις.
- Ὅριστε, γιὰ πές μου ἐσὺ τ' εἶδες καὶ τί ἀκουσες χθὲς ποῦ πῆγες καὶ δικαιολογήσέ μου τὰ τεσσαράμισυ μάρκα ποῦ-δωσες.
- Ἀκουσα ἀπὸ πρώτης τάξεως ὀρχήστρα τὸ «Καρναβάλ τῆς Ῥώμης» τοῦ Μπερλιόζ, μιὰ πολὺ χαρούμενη, τρελλὴ μουσικὴ, ποῦ σοῦ ἀνοίγει τὴν καρδιά καὶ σοῦ ἐξοικονίζει τὸ μυαλό.
- Ἔστερα ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὸν «Ἐλευθερο Κυνηγὸ» τοῦ Βέμπερ, γλυκυτάτη μουσικὴ, ὅπου καὶ θαυμαστὰ τραγούδησε ἡ Ρέιμπεργ, χαριτωμένη αἰοδὸς τῆς βασιλικῆς ὄπερας τῆς Δρέσδης, ὅστερα τὴ μουσικὴ μπαλέττου ἀπὸ τὴν παντομίμα «Les petits riens» τοῦ Μότσαρτ, στὴν ὁποίαν ἰδίως κἀτι μέρη ὅπου κυριαρχοῦσαν τὰ φλάουτα, ἦσαν ἐξαιρετικὰ ὠραῖα, ὅστερα τὴν τέταρτη συμφωνία τοῦ Σιούμαν, ὅπου ἀκούτάς την αἰσθάνθηκα νὰ μοῦ πιέζῃ τὸ στήθος ἕνας παράξενος βραχνᾶς, καὶ λέγω παράξενος, γιατί ἐνῶ δὲν μ' ἄφινε ν' ἀνασάνω, μοῦ ἦταν ὅμως εὐχάριστο βάσανο, ὅστερα τῆς «Φωνῆς τοῦ ἔαρος» τοῦ Γιόχαν Στράους, μουσικὴ ἐντελῶς ἀντίθετη, μπορῶ νὰ πῶ ἀπὸ τὴν προηγούμενη, γεμάτη ἐλπίδες, ὄνειρα, χαρά, ζωὴ σπαρταριστῆ, ποῦ θαυμασίως ἀπέδωσε μὲ τὴν κρυστάλλινη φωνή της ἡ Ρέιμπεργ. Τὸ κοινὸ ἐνθουσιάσθηκε τόσο ποῦ τὴν ἀνάγκασε νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ τελευταῖο μέρος.
- Ἀπὸ τὴ φόρα ποῦ πῆρες καταλαβαίνω ἓνα ἀπὸ τὰ δύο: ἢ ἦταν πραγματικὰ ὠραῖα, ἢ θὲς νὰ δικαιολογήσης τῶρα τὰ τεσσαράμισυ μάρκα.
- Εἶσαι τσαναμπέτης!

Νίκαιος

Ἀνατολικὸν θέατρον

Αἱ διαπραγματεύσεις περὶ τῆς ἀναχωχῆς εἰς τὸ Ῥωσικὸν μέτωπον ἤρχισαν.

Μακεδονικὸν μέτωπον

Οὐδὲν σημερινόν.

Ἰταλικὸν Θέατρον

Ἐπικρατούσης διαυγείας ἡ ἐνέργεια τοῦ πυροβολικοῦ ἐγένετο ζωηροτέρα ἢ κατὰ τὰς προηγουμένας ἡμέρας.

(W.T.B.)

ΛΟΥΝΤΕΝΤΟΡΦ

Ἡ ἘΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ

(W.T.B.) Ἐπίσημον. Ἡ Ῥωσικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν σύναψιν τῆς ἀναχωχῆς ἐγένετο δεκτικὴ κατόπιν βραχείου λόγου παρὰ τοῦ ἀνωτάτου Διοικητοῦ τοῦ ἀνατολικῦ μετώπου, ἀρχιστρατήγου πρίγκηπος Λεοπόλδου τῆς Βαυαρίας. Κατόπιν ἤρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύναψιν ἀναχωχῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου στρατηγοῦ Χόφμαν εἰς τὰς ὁποίας συμμετέσχον ἀντιπρόσωποι τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν γερμανικῶν δυνάμεων ὡς καὶ πληρεξούσιοι τῶν ἀνωτάτων στρατιωτικῶν διοικήσεων τῆς Βουλγαρίας, Αὐστροουγγαρίας καὶ Τουρκίας.

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥ

Βερολίον, 3. Δεκεμβρίου. (W.T.B.) Ὁ Ῥωσικὸς σταθμὸς ἀσυρμάτου τηλεγράφου τοῦ Τσαρσκόγιε Σέλο μετέδωσε τὴν 2. Δεκεμβρίου μετὰ μεσημβρίαν τὸ ἀκόλουθον μακρονοτηλεγράφημα:

«Πρὸς ὄλους! Χθές, 1. Δεκεμβρίου, ὁ στρατηγὸς Τζόνσον, ἀρχηγὸς τῆς ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς, ἐπεσκέφθη τὸν Τρότσκυ εἰς τὸ Σμόλινου-Ἰνστιτούτ. Ὁ στρατηγὸς ἐδήλωσεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναται ἀκόμη νὰ ὁμιλήσῃ ἐξ ὀνόματος τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως, διότι δὲν ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἀκόμη ἡ νέα Ῥωσικὴ κυβέρνησις. Ἐν τούτοις τὸν ἐπεσκέφθη, ἵνα συνεννοηθῆ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς καταστάσεως καὶ διαλύσῃ παρεξηγήσεις τινάς.

Ὁ στρατηγὸς Τζόνσον ἠρώτησε, ἐὰν ἡ νέα Ῥωσικὴ κυβέρνησις εἶναι διατεθειμένη, νὰ ἐξομαλύνῃ τὸ ζήτημα τοῦ πολέμου ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν συμμαχῶν της. Ὁ στρατηγὸς εἶχε τὴν γνώμην, ὅτι οἱ σύμμαχοι πολὺ δυσκόλως θὰ ἤδυνάτο νὰ συμμετάσχωσι τῶν διαπραγματεύσεων τὴν 2. Δεκεμβρίου. Ὁ Τρότσκυ ἐξέθεσεν εἰς αὐτὸν συντόμως τὴν πολιτικὴν τῆς νέας Ῥωσικῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ ἀγῶνι της ὑπὲρ τῆς γενικῆς εἰρήνης. Ὁ Τρότσκυ ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως, ὅτι ὅλοι αἱ ἐπιτελείμενοι διαπραγματεύσεις θὰ γίνωσι φανερά. Ἐδήλωσεν ἀκόμη, ὅτι οἱ σύμμαχοι δύναται νὰ παρακολουθῶσιν ἐκάστην φάσιν τῆς ἐξελιξέως τῶν διαπραγματεύσεων εἰρήνης καὶ ἀναλόγως τῆς ἐξελιξέως ταύτης νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὰς διαπραγματεύσεις, ὅταν νομίωσι τοῦτο ὡς συμφέρον εἰς αὐτούς. Ὁ στρατηγὸς Τζόνσον ἠρώτησεν, ἐὰν δύναται νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν ἀπάντησιν ταύτην εἰς τὴν κυβέρνησίν του καὶ εἶπεν ἐν τέλει: «Ὁ καιρὸς τῶν διαμαρτυριῶν καὶ τῶν ἀπειλῶν ἐναντίον τῆς νέας Ῥωσικῆς κυβερνήσεως ἐπέρασε, ἐὰν ὑποθεθῆ ὅτι ὑπῆρξεν ποτε αὐτὸς ὁ καιρὸς.»

Κατόπιν ὁ στρατηγὸς Τζόνσον ἠρώτησε τὸν Τρότσκυ, ἐὰν ἐπιμένῃ εἰς ἐξηγήσεις διὰ τὰ λαθῶντα χωρὰν ἐπεισόδια (διαμαρτυρίαι μελῶν τῆς ἀμερικανικῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς.) Ὁ Τρότσκυ ἀπήντησεν ὅτι οἱ τύποι τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν καὶ τὸ ζήτημα δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς λήξαν κατόπιν τῆς δηλώσεως τοῦ στρατηγοῦ, ὅτι «παρῆλθεν ὁ καιρὸς τῶν ἀπειλῶν καὶ τῶν διαμαρτυριῶν ἐναντίον τῆς νέας Ῥωσικῆς κυβερνήσεως.»

Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΧΗΣ

(Ζ.) Ἡ «Μπερλίнер Τσάιτουηγκ» γράφει τὰ ἐξῆς: Ἡ συνδιάσκεψις τῶν πληρεξουσίων τῶν κεντρικῶν δυνάμεων καὶ τῆς Ρωσσίας ἀποσκοπεῖ πρῶτον τὴν συνομολόγησιν γενικῆς ἀνακοχῆς εἰς ὁλόκληρον τὸ ῥωσσικὸν μέτωπον. Φυσικὰ μετὰ τὰς διαπραγματεύσεις ἀνακοχῆς θὰ ἐπακολουθήσουν διαπραγματεύσεις εἰρήνης. Ἡ ἐναρξίς των θὰ ἐσῆμαινεν τὸ τελειωτικὸν ῥῆγμα μεταξὺ Ρωσσίας καὶ τῆς Ἀντάντ. Ὁ Τρότσκι ὅμως ἀφῆκεν εἰς τὴν Ἀντάντ ἀκόμη μίαν ἀνοιχτὴν θύραν, δηλώσας, ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις θὰ γίνωνται δημοσίᾳ, οὕτως ὥστε ἡ Ἀντάντ δύναται καθὲ στιγμῇ νὰ συμμετάσχη εἰς αὐτάς. Φαίνεται λοιπόν, ὅτι ὁ Τρότσκι θὰ δημοσιεύῃ ἀμέσως ἐν Πετροπόλει ὅλας τὰς εἰς αὐτὸν γνωστοποιημένας φάσεις τῶν διαπραγματεύσεων. Τοῦτο εὐρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰς δηλώσεις τοῦ Κόλμαν ἐν τῇ Ράιχσταγ, ὅπου ἐπέμεινεν εἰς τὴν ἀπαραίτητον μυστικότητα τῶν διαπραγματεύσεων κατὰ τὸ προστάδιον αὐτῶν. Ἄλλ' ἴσως παρῆλθε πλέον ἡ προπαρασκευαστικὴ αὕτη φάσις τῶν διαπραγματεύσεων.

ΕΚ ΡΩΣΣΙΑΣ

(Ζ.) Τὸ «Χαβᾶς» πληροφορεῖται ἐκ Πετροπόλεως, ὅτι τὸ συμβούλιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ναυτικοῦ διέταξεν, ὅπως ἀποστρατευθῆ ἡ κλάσις 1905 τοῦ ναυτικοῦ. Ἡ ἀπόλυσις θὰ γίνῃ τὴν 14. Δεκεμβρίου.

(Ν.) Ἡ «Πράβντα» ἀναγγέλλει τὰ ἐξῆς: Οἱ πολυήμεροι σφοδροὶ ἀγῶνες περὶ τοῦ Κίεβου ἔληξαν τέλος. Οἱ κοζάκοι καὶ οἱ ὀπαδοὶ τῆς «Ἐνώσεως Ἀξιωματικῶν» ἐνικήθησαν τελείως μετὰ βαρειῶν ἀπωλειῶν ὑπὸ τοῦ οὐκρανικοῦ στρατοῦ. Τὸ Κίεβον ἀπλευθερώθη ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν κοζάκων.

Ὁ Ντουχόνιν ἐφονεύθη.

Βερολίνον, 4. Δεκεμβρίου. (W.T.B.) Χθὲς ἐφθάσεν εἰς τὸ γενικὸν στρατηγεῖον ὁ νέος ἀνώτατος διοικητὴς τοῦ ῥωσσικοῦ στρατοῦ Κρουλένκο. Κατὰ τὰς γενομένας μάχας ἐφονεύθη ὁ πρῶν ἀρχιστράτηγος τοῦ ῥωσσικοῦ στρατοῦ στρατηγὸς Ντουχόνιν.

Βιέννη, 4. Δεκεμβρίου. (W.T.B.) Ἀπὸ τὸ πολεμικὸν γραφεῖον τοῦ τύπου ἀναγγέλλεται, ὅτι ἡ ἐγκατάστασις τοῦ Κρουλένκο εἰς τὸ γενικὸν στρατηγεῖον ἐγένετο κατόπιν πεισματοῶδων μαχῶν, κατὰ τὰς ὁποίας ἐφονεύθη ὁ πρῶν ἀρχιστράτηγος τοῦ ῥωσσικοῦ στρατοῦ Ντουχόνιν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ χωροφύλακος κ. Εὐαγγέλου Νασιάκου μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαργαρίτας Φίσερ.

Ἐνοικιάζονται 2 προσήλια καὶ ἀνετὰ ἐπιπλ. δωμ. (ὑπνοκαὶ διαμονῆς) μαζί ἢ χωριστά. Γιάκομπ Μπέμε στρ. 5. παρτέρρε. Γιούηγκε.

Ἐνοικιάζεται καλῶς ἐπιπλ. δωμ. με ἤλεκτρ. φῶς καὶ 1/2 λίτραν γάλα καθ' ἐκάστην. Λεμπάουερ. στρ. 33. I. δ.

Ἐνοικιάζεται πολὺ ὠραῖα ἐπιπλ. δωμ. με 2 παράθυρα, καλὴν θέρμανσιν καὶ γκάς. Μάιλινγκ, Μπράιτε-στρ. 21. II.

Εἰς τὸ **ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ** τῆς ἐφημερίδος μας ἐπιτελοῦνται παντὸς εἶδους τυπογραφικαὶ καὶ λιθογραφικαὶ ἐργασίαι εἰς ἑλληνικὴν καὶ γερμανικὴν γλῶσσον με καλλιτεχνίαν καὶ ἐκρίθειαν.

ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ „ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ“

ΕἶΝΑΙ ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΓΝΗΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕἰΣ ὍΛΑ ΤΑ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΑ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ

„ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ“

ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ANNOBERON